

til at tvivle, fordi vi tidligere have set vore Forslag behandlede saa frastødende fra dette Partis Side, at vi ikke have Grund til at tro, at der fra Højres Side vil blive ofret noget paa denne Sag. Kun naar Forslaget, hvis det ikke bliver endelig behandlet her, bliver forelagt i Landstinget fra Højres Side, kunne vi tro det. Naturligvis er det os Socialdemokrater, Arbejdere, ganske ligegyldigt, hvorfra dette Forslag kommer. Det er for saa vidt en Tilfredsstillelse for os, at endelig nogle, selv om det kun er enkelte, bringe dette Forslag frem, hvorved det viser sig, at vore Krav have baaret nogen Frugt. Det er nemlig ikke Højremænd, som til en Begyndelse ere fremkomne med dette Forslag; det er Socialdemokraterne, Arbejderne, som ere fremkomne dermed, og man har da kaldt det Paradedorslag her i Folketinget, i Landstinget og overalt, hvor det er kommet frem, har det været kaldt Paradedors. Nu viser det sig altsaa, at en Del af Højre dog har hørt efter disse Krav og ment, at de burde fremmes. Vel, saa lad os se, om det ogsaa fremmer dem og sætter noget virkeligt ind derpaa, eventuelt falder paa et saadant Spørgsmaal i deres Kredse. Først da kunne vi antage, at det er et for dem meget vigtigt Forslag. Vi ville naturligvis med Glæde modtage Forslag i denne Retning, uanset fra hvilken Side de komme, i Erkendelsen af, at havde Socialdemokraterne ikke fra først af rejst dette Spørgsmaal, var Trangen til at rejse det næppe fremkommen fra anden Side. Der blev sagt Hør! fra det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen), (Afbrydelse) og det glæder mig naturligvis overordentligt, at jeg faar Tilslutning til mine Betragtninger fra den Side. Jeg mener, at dette Forslag bør fremmes uden Hensyn til, at Kommissionen sidder, og jeg vil indstændig anmode Flertallet i denne Sal om at være med til at fremme Sagen, uanset hvad der ellers foreligger, thi Undersøgelser behøves som nævnt ikke. Materiale have vi for Haanden, vi behøve ikke en Gang at have statistisk Materiale, vi behøve saamænd kun at gaa ud i Forsamlingsbygningerne i København og tælle de arbejdsløse op, naar de forlade Bygningerne, saa have vi et tilstrækkeligt levende Materiale for Haanden til Bevis for, at det er nødvendigt at lovgive hurtigst muligt paa dette Omraade. Dermed skal jeg anbefale denne Sag til den velvilligste og hurtigste Overvejelse. Til Slutning vil jeg gerne udbede mig et Svar

paa det Spørgsmaal, jeg har stillet angaaende Højres Stilling til Forslaget.

Formanden: Det ærede Medlem brugte om Landstingets Afgørelse af en bestemt Sag Udtryk, som er stærkere, end Hensynet til det andet Ting tillader.

Thomas Larsen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, var misfornøjet med mine Udtalelser om, at jeg ønskede, at Forslaget maatte komme til en grundig og indgaaende Behandling i et Udvalg. Jeg forstaa aldeles ikke, at det ærede Medlem kunde være misfornøjet med denne Udtalelse, idet jeg tværtimod troede at have gjort mig fortjent til Ros fra det ærede Medlems Side i Anledning af denne Udtalelse. Sagen er nemlig den, at jeg mener for mit Vedkommende saa tidt, saa stærkt, som det i det hele taget kan kræves af en Mand, at have betegnet min Stilling til det hele store Arbejdsløsheds-spørgsmaal som meget interesseret, og det gør jeg fremdeles, men det vil jo ikke være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at de ærede Forslagsstillere selv have betegnet deres Forslag ikke som en endelig Løsning af det hele store Spørgsmaal, men kun som en delvis Løsning. Nu mener jeg rigtignok, at naar vi skulle gaa til en delvis Løsning af et saa stort Spørgsmaal, gælder det overordentlig meget om, ikke mindst for de arbejdsløses Vedkommende, som skulle nyde godt af Forslaget, at den Begyndelse, som her gøres, bliver saa god, som det i det hele taget er muligt at skabe den, for det betyder selvfølgelig, at man engang kan komme til en god, endelig Løsning af hele Spørgsmaalet. Bliver den Begyndelse, man gør, derimod mere eller mindre — jeg vil ikke sige sjasket — men derimod mindre indgaaende og mindre godt funderet, saa ligger deri en Fare for hele Sagens endelige Løsning i Fremtiden, og det har jeg ikke villet risikere, saa stor er min Interesse for hele dette Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem sagde, at der er en øjeblikkelig Trang, og naar det laa paa Bunden af det ærede Medlems Udtalelser, at det egentlig kun var ham og hans Parti, som vilde tage Sigte paa at imødekomme denne Trang og faa et Forslag i denne Retning gennemført saa hurtigt som muligt, hvilket jo ogsaa laa i det ærede Medlems bestemte Spørgsmaal til de ærede Forslagsstillere, saa skal jeg dog minde det ærede Medlem om, at vi i Fjor her i